

måleteknisk kundskab eller i praksis har en reel mulighed for at skaffe sig den fornødne ekspertise fra anden side.

Navnlig inden for handelsomsætningen må den økonomiske betydning af målingernes udfald desuden tages i betragtning. Denne kan være så ringe, eventuelt som følge af lav enhedsværdi og ringe mængde og værdi af det målte materiale, at omkostningerne ved en offentlig kontrol ikke vil stå i et rimeligt forhold til det tilsigtede resultat.

Som et yderligere kriterium kan det nævnes, at indførelse af offentlig kontrol med måleinstrumenter alene vil være rimeligt, hvor måleinstrumentets nøjagtighed spiller en væsentlig rolle for nøjagtigheden af det endelige måleresultat.

Endelig kan det nævnes, at hvor måleinstrumenter opererer utilsete igennem længere tid og kun aflæses periodevis, kan der være et særligt behov for, at instrumenternes funktionsdygtighed sikres, eventuelt gennem offentlig kontrol.

For så vidt angår forskriftsudstedelsen på en række enkeltområder, skal specielt følgende fremhæves:

For så vidt angår spørgsmålet om kontrollen med færdigpakkede varers kvantitetsangivelser vil størst sikkerhed mod undervægtige pakninger opnås gennem en instrumentkontrol, evt. suppleret med en kontrol af virksomhedernes egen kontrol, fremfor gennem en ekstern stikprøvekontrol af de enkelte pakninger. Gennem reglerne om EØF-mærkning (e-mærkning) af færdigpakkede varer er der etableret et tidssvarende kontrolsystem af færdigpakkede varers nettoindholdsangivelser. Systemet fungerer i dag alene på frivillig basis. Når tilstrækkelige erfaringer er indhentet, kunne det overvejes, om der er behov for at udvide anvendelsen af dette system.

For så vidt angår kontrol med måleinstrumenter, der anvendes ved detailsalg af varer, herunder især vægte, bør man koncentrere den offentlige kontrol imod de vægte, der anvendes uden forbrugers tilstedeværelse, herunder særligt de industrielt anvendte vægte. Det må forventes, at der vil kunne opnås større sikkerhed for forbrugeren ved at frigøre de ressourcer, der i dag anvendes til at foretage periodiske eftersyn til i stedet at foretage en stikprøvevis kontrol af, at måleinstrumenter har korrekt visning, kombineret med bøder af passende størrelse, såfremt visningen ikke er korrekt. Der bør ved udmålingen af bøderne tages særligt hensyn til besparelser m.v., som de enkelte erhvervsdrivende har haft ved den manglende overholdelse af de måletekniske forskrifter.

Der er næppe fortsat behov for tvungen justering af målestokke og målebånd, ligesom der næppe er grundlag for at opretholde et generelt krav om, at justerede måleredskaber skal anvendes inden for området tjenesteydelser og transport.

Stk. 3 indeholder en bestemmelse, der åbner adgang for ministeren til at fastsætte nærmere regler om betaling for måletekniske ydelser, herunder gebyrer for typegodkendelser, betaling for rekvireret arbejde m.v.

Til § 11.

Bestemmelsen indeholder en bemyndigelse for industriministeren til at overlade til statens metrologiråd at fastsætte bestemmelser i medfør af §§ 9, 10 og 13, stk. 2, herunder at overføre kompetencen til at fastsætte tekniske forskrifter vedrørende måletekniske egenskaber, teknisk udførelse, materiale, funktion, nøjagtighed og afprøvning for måleinstrumenter til teknologistyrelsen og andre statslige myndigheder efter aftale med disse.

Til § 12.

I henhold til den hidtidige lov om mål og vægt varetages tilsynet med overholdelsen af loven og de i medfør af loven udstedte forskrifter af justervæsenet. En væsentlig del af justervæsenets virksomhed og opgaver, herunder tilsynsopgaverne, overførtes imidlertid i 1980 til Dansk Institut for Prøvning og Justering, der herefter udførte opgaverne under justervæsenets tilsyn og på dets ansvar.

Opretholdelsen af justervæsenet efter overførelsen af den væsentligste del af dets virksomhed til Dansk Institut for Prøvning og Justering var at betragte som en midlertidig løsning, der var nødvendiggjort af den gældende lov om mål og vægt, der ikke muliggjorde en uddelegering af samtlige justervæsenets opgaver til ikke statslige organisationer.

Justervæsenet består efter udskillelsen af 8 medarbejdere. En så lille institution vil ikke på længere sigt kunne fungere hensigtsmæssigt og varetage de nævnte opgaver på tilfredsstillende måde.

På baggrund heraf foreslås justervæsenet nedlagt og dets opgaver overført til teknologistyrelsen efter nærmere regler, der fastsættes af industriministeren. Denne styrelse udfører i forvejen en omfattende virksomhed inden for det teknologiske og prøvningsmæssige område. Den obligatoriske måletekniske kontrol er et led i den samlede teknologiske virksomhed, der naturligt falder inden for teknologistyrelsens område, hvortil kommer, at